"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଏବେ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ, ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ଅନ୍ତିମ ସ୍ମୃତି ଅନୁସାରେ ଗତି (ମୁକ୍ତି) ହୋଇଯିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବିଚିତ୍ର ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ରହସ୍ୟ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି?

ଉତ୍ତର:- ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ଏହି ଅନାଦି ଅବିନାଶୀ ଡ୍ରାମା ତିଆରି ହୋଇଛି, ଏଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଅଭିନୟ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି । ଏଥିରେ ଯାହା ସବୁ ହେଉଛି ତାହା କିଛି ବି ନୂଆ ନୁହେଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ଏଥିରେ ମୋର ବି କିଛି ବଡ ପଣିଆ ନାହିଁ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାର ବନ୍ଧନରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଛି । ଏହିଭଳି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ରହସ୍ୟ ଶୁଣାଇ ବାବା ଯେପରି ନିଜର ଅଭିନୟକୁ ମଧ୍ୟ ମହତ୍ତ୍□ ଦେଉ ନାହାଁନ୍ତି ।

ଗୀତ:- ଆଖିର ⌧ହ ଦିନ ଆୟା ଆଜ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ଏହି ଗୀତ ଗାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତି କଳ୍ପ ପରେ ବାବା ପୁଣି ଥରେ ଆମକୁ ଧନବାନ୍, ସ୍□ାସ୍ଥ୍ୟବାନ, ସମ୍ପତ୍ତିବାନ୍ କରି ପବିତ୍ରତା, ସୁଖ, ଶାନ୍ତିର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଇଥା'ନ୍ତି ନା ଆୟୁଷ୍ମାନ ହୁଅ, ଧନବାନ ହୁଅ, ପୁତ୍ରବାନ୍ ହୁଅ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ତ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି, ଆଶୀର୍ବାଦର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଏଠାରେ ପିଲାମାନେ ପାଠ ପଢୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି, ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ବାବା ଆସି ଆମକୁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା, ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାର ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ । ଯେଉଁ ସନ୍ତାନମାନେ ଏହି ପାଠ ପଢୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ଆମେ କ'ଣ ପଢୁଛୁ, ପଢାଉଥିବା ଶିକ୍ଷକ କିଏ? କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଏହି କଥାକୁ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ଜାଣୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ତ ନିଶ୍ଚିତ କହିବେ ଯେ ଆମେ ଜାଣିଛୁ - ବର୍ତ୍ତମାନ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି ଅଥବା ଦୈବୀ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଆମେ ପ୍ରଥମେ ଶୂଦ୍ର ଥିଲୁ, ପୁଣି ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେଲୁ ପୁଣି ଦେବତା ହେବୁ । ଏହି କଥାକୁ ଦୁନିଆରେ କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ, ଏବେ ଆମେ ଶୂଦ୍ର ବର୍ଣ୍ଣର ଅଟୁ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ, ଏହା ହେଉଛି ସତ୍ୟ କଥା । ବାବା ସତ୍ୟ କଥା ଶୁଣାଇ ସତ୍ୟଖଣ୍ଡର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମିଛ, ପାପ ଆଦି କିଛି ବି ରହିବ ନାହିଁ । କଳିଯୁଗରେ ହିଁ ଅଜାମିଳ ସଦୃଶ ପାପୀ ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ରୌରବ ନର୍କ ଅଟେ । ଦିନକୁ ଦିନ ରୌରବ ନର୍କ ଦେଖାଯିବ । ମନୁଷ୍ୟ ଏପରି କର୍ମ ସବୁ କରିବେ ଯାହା ଦ୍□ାରା କି ଜଣାପଡିବ ଯେ, ଦୁନିଆ ବିଲକୁଲ୍ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଚାଲିଛି । ଏଥିରେ କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ କେହି ମୁସ୍କିଲ୍‌ରେ ପବିତ୍ର ଶୁଦ୍ଧ ରହିପାରୁଛନ୍ତି । ଆଗରୁ ଫକୀରମାନେ କହୁଥିଲେ - ଏପରି କଳିଯୁଗ ଆସିବ ଯେଉଁଠି ୧୨-୧୩ ବର୍ଷର କୁମାରୀମାନେ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ କରିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ସମୟ ଆସିଛି । କୁମାର କୁମାରୀ ଆଦି ସମସ୍ତେ ବିକାରୀ ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସେତେବେଳେ ଆସୁଛି ଯେତେବେଳେ ଦୁନିଆ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଉଛି, ମୋର ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ପାର୍ଟ ଅଛି । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାର ବନ୍ଧନରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଛି । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା କୌଣସି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । ବାବା ଏହିପରି ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଚକ୍ର ଲଗାଇଲ, ଏବେ ନାଟକ ପୂରା ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କଲେ ତୁମେମାନେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇ, ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । କେତେ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା ନିଜର ଅଭିନୟକୁ ଏତେ ମହତ୍ତ୍□ ଦେଉ ନାହାଁନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି, ଡ୍ରାମାରେ ମୋର ଏହିଭଳି ପାର୍ଟ ରହିଛି, ଏହା କୌଣସି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ମୋତେ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ବନ୍ଧାୟମାନ । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆସି ବହୁତ ସହଜ ସ୍ମୃତିର ଯାତ୍ରା ଶିଖାଉଛି । ଅନ୍ତିମ ମତି ଅନୁସାରେ ଗତି ହୋଇଥାଏ... ଏକଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ପାଇଁ କୁହାଯାଇଛି । ଏହା ଶେଷ ସମୟ ଅଟେ ନା । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି - ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମେମାନେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣୁଛନ୍ତି, ଆମେ ନୂଆ ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହେବୁ । ବାବା ସବୁବେଳେ କହୁଛନ୍ତି, ଏହା କିଛି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । ଏହା ଉପରେ ଏକ ଜିନ୍‌ର କାହାଣୀ ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି - ସେ କହିଲା ମୋତେ କାମ ଦିଅ ନଚେତ୍ ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖାଇଯିବି, ତେଣୁ ତାକୁ ଅନବରତ ସିଡ଼ିରେ ଓହ୍ଲାଇବା ଏବଂ ଚଢିବାକୁ କୁହାଗଲା । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଏହା ଚଢିବା ଏବଂ ଓହ୍ଲାଇବାର ଖେଳ ଅଟେ । ପତିତରୁ ପାବନ, ପାବନରୁ ପତିତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହା କୌଣସି କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ କଥା ନୁହେଁ, ବହୁତ ସହଜ କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ କେଉଁ ପ୍ରକାର ଯୁଦ୍ଧ ହେଉଛି, ଏ କଥା ନ ବୁଝିବା କାରଣରୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲଢେଇର କଥା ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ମାୟା ରାବଣ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ତ ବହୁତ ବଡ଼ ଲଢେଇ ଅଟେ । ପିଲାମାନେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଆମେ ଘଡ଼ି ଘଡ଼ି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛୁ ତଥାପି ଯୋଗ ଖଣ୍ଡିତ ହୋଇଯାଉଛି । ମାୟା ଆତ୍ମା ରୂପୀ ଦୀପକୁ ଲିଭାଇଦେଉଛି । ଏହା ଉପରେ ଗୁଲବକାବଲୀର କାହାଣୀ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ପିଲାମାନେ ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ଏମିତି ବହୁତ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଏହି ମାର୍ଗରେ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି ପୁଣି ମାୟା ଆସି ଦୀପ ଲିଭାଇ ଦେଉଛି । ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ବାବା ମାୟାର ତୋଫାନ ତ ବହୁତ ଆସୁଛି । ଅନେକ ପ୍ରକାରର ତୋଫାନ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କ

ପାଖକୁ ଆସୁଛି । କେବେ କେବେ ଏପରି ଜୋରରେ ତୋଫାନ ଆସୁଛି ଯେ ୮-୧୦ ବର୍ଷର ପୁରୁଣା ଭଲ-ଭଲ ଗଛଗୁଡିକ ମଧ୍ୟ ଭାଙ୍ଗି ପଡୁଛି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି, ବର୍ଣ୍ଣନା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ବହୁତ ଭଲ-ଭଲ ସନ୍ତାନ ଯିଏକି ମାଳାର ଦାନା ଥିଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଜି ନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଦାହରଣ, ଗଜକୁ କୁମ୍ଭୀର ଖାଇଥିଲା । ଏହା ହେଉଛି ମାୟାର ତୋଫାନ ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ୫ ବିକାରଠାରୁ ସତର୍କ ରୁହ । ଯଦି ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିବ ତେବେ ମଜବୁତ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ଏହି ଶିକ୍ଷା ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଥରେ ମାତ୍ର ମିଳୁଛି । ଏଭଳି କଥା ଆଉ କେବେ କେହି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ, ତୁମେମାନେ ଆତ୍ମ ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ଏପରି କହିବେ ନାହିଁ । ନାମ ରୂପ, ଦେଶ, କାଳ ତ ସବୁ ମନେ ରହେ । ଏହି ସମୟରେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି - ଏବେ ଘରକୁ ଫେରି ଯିବାକୁ ହେବ । ତୁମେମାନେ ପ୍ରଥମେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଥିଲ, ପୁଣି ସତ୍ତ୍□ ରଜୋ ତମୋ ଅବସ୍ଥାରେ ଆସି ତୁମେମାନେ ପୂରା ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛ । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ନମ୍ବର □ାନ ହେଉଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ୮୩ ଜନ୍ମ ହୋଇପାରେ, ଏହାଙ୍କ ପାଇଁ ପୂରା ୮୪ ଜନ୍ମ ଅଟେ । ଇଏ ପ୍ରଥମେ ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣ ଥିଲେ । ଏହାଙ୍କ ପାଇଁ କହୁଛି ଅର୍ଥାତ୍, ବହୁତ ଜନ୍ମର ଶେଷରେ ଜ୍ଞାନକୁ ଧାରଣ କରି ପୁଣି ସେ ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି । କଳ୍ପବୃକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ, ଏଠାରେ (ସତ୍ୟଯୁଗରେ) ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣ ଏବଂ ଶେଷରେ ବ୍ରହ୍ମା ରୂପରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛନ୍ତି । ତଳେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତାଙ୍କୁ କେବେ ବି ପରମପିତା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ପରମପିତା କେବଳ ଜଣଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି । ଏହାଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରଜାପିତା କୁହାଯାଉଛି । ଇଏ ଦେହଧାରୀ, ସେ ହେଲେ ବିଦେହୀ, ବିଚିତ୍ର । ଲୌକିକ ବାପାଙ୍କୁ ପିତା କୁହାଯାଉଛି, ଏହାଙ୍କୁ ପ୍ରଜାପିତା କୁହାଯିବ । ସେ ପରମପିତା ତ ପରମଧାମରେ ରହନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ପରମଧାମରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ସେ ତ ଏହି ସାକାର ଦୁନିଆର ହୋଇଗଲେ । ସିଏ ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକରେ ମଧ୍ୟ ନାହାଁନ୍ତି । ପ୍ରଜା ତ ସ୍ଥୂଳଲୋକରେ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତାଙ୍କୁ ଭଗବାନ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଭଗବାନଙ୍କର କୌଣସି ଶାରୀରୀକ ନାମ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରର ନାମ ରଖାଯାଇଥାଏ, ପରମାତ୍ମା ଏ ସବୁଥିରୁ ଭିନ୍ନ ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମାମାନେ ଯେତେବେଳେ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ରହୁଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସ୍ଥୂଳ ନାମ-ରୂପରୁ ଅଲଗା ଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି ନା । ସାଧୁ ସନ୍ଥ ଆଦି କେବଳ ଘରଦ୍□ାର ଛାଡ଼ିଥା'ନ୍ତି, ବାକି ଦୁନିଆର ବିକାରର ଅନୁଭବୀ ତ ଅଟନ୍ତି ନା । କିନ୍ତୁ ଛୋଟ ପିଲା ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି ହେଲେ ଜାଣି ନ ଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମହାତ୍ମା କୁହାଯାଏ । ତାଙ୍କୁ ୫ ବିକାର କ'ଣ ଜଣା ନ ଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଛୋଟ ପିଲାକୁ ପବିତ୍ର କୁହାଯାଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ତ କେହି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଛୋଟରୁ ବଡ଼ ହେବେ, ତେବେ ପତିତ ତ କୁହାଯିବ ନା । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଲଗା-ଅଲଗା ପାର୍ଟ ଏହି ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି । ଏହି ଚକ୍ରରେ କେତେ ଶରୀର ଧାରଣ କରୁଛନ୍ତି, କେତେ କର୍ମ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାର ପୁଣି ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଆତ୍ମାକୁ ଚିହ୍ନିବାକୁ ହେବ । ଏତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମାରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଅବିନାଶୀ ପାର୍ଟ (ଅଭିନୟ) ଭରି ହୋଇ ରହିଛି । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କଥା । ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଅବିନାଶୀ, ଡ୍ରାମା ମଧ୍ୟ ଅବିନାଶୀ ଏବଂ ଏହା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟେ । ଏପରି କୁହାଯିବ ନାହିଁ ଯେ, କେବେଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଏହା ପ୍ରକୃତି ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ନା । ଆତ୍ମା କିପରି, ଏହି ଡ୍ରାମା କିପରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି, ଏଥିରେ କେହି କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେପରି ସମୁଦ୍ର ଅଥବା ଆକାଶର ଶେଷ ସୀମାକୁ କେହି ଜାଣିପାରି ନାହାଁନ୍ତି । ସେହିପରି ଏହା ମଧ୍ୟ ଅବିନାଶୀ ଡ୍ରାମା ଅଟେ । କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଛି । ଯେପରି ବାବା ବିଚିତ୍ର ସେହିପରି ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଅତି ବିଚିତ୍ର । ଏ କଥା କେବେ କେହି କହି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏତେ ସବୁ ଅଭିନେତା ନିଜ ନିଜର ଅଭିନୟ କରିଆସୁଛନ୍ତି । ନାଟକ କେବେ ରଚନା ହେଲା, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ କେହି ଉଠାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଅନେକ କହୁଛନ୍ତି ଭଗବାନଙ୍କର କ'ଣ ଦରକାର ଥିଲା ଯେ ସୁଖ ଦୁଃଖର ଦୁନିଆ ରଚନା କଲେ । ଆରେ ଏହା ତ ଅନାଦି ଅର୍ଥାତ୍ । ପ୍ରଳୟ ଆଦି କିଛି ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହା ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ, ଏପରି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଏହାକୁ କାହିଁକି ରଚନା କରାଯାଇଛି । ଆତ୍ମାର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ବାବା ତୁମକୁ ସେତେବେଳେ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେଉଛ ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଝିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେଉଛ । ତେଣୁ ତୁମେ ଦିନକୁ ଦିନ ଉନ୍ନତି କରିଚାଲିଛ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ବାବା ବହୁତ କମ୍ କଥା ଶୁଣାଉଥିଲେ ତଥାପି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜନକ ଥିଲା, ସେଥିରେ ଆକର୍ଷଣ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ନା । ତାହା ହିଁ ଆକର୍ଷିତ କରିଲା । ଭଟ୍ଟୀର ମଧ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ ଥିଲା । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ କଂସ ପୁରୀରୁ ବାହାର କରି ନେଇଗଲେ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ କଂସ ଆଦି କେହି ତ ସେଠାରେ ରହିବେ ନାହିଁ । ଗୀତା ଭାଗବତ, ମହାଭାରତ ଏ ସବୁର ପରସ୍ପର ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖୁଛନ୍ତି, ବାସ୍ତବରେ ଏଭଳି କିଛି ବି ନାହିଁ । ଭାବୁଛନ୍ତି ଏହି ଦଶହରା ଇତ୍ୟାଦି ତ ପରମ୍ପରାରୁ ଚାଲି ଆସୁଛି । ରାବଣ କ'ଣ ଜିନିଷ ଏକଥା କେହି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ବି ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ଥିଲେ ସେମାନେ ତଳକୁ ଖସି ଖସି ପତିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଅଧିକ ରଡି ମଧ୍ୟ ସେହିମାନେ କରୁଛନ୍ତି ଯିଏ ଅଧିକ ପତିତ ହୋଇଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ହିଁ ଡ଼ାକୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ଏ ସବୁ କଥା ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଆଦି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତକୁ ଆଉ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଏହାକୁ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ତେଣୁ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ହୋଇଯାଉଛ । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତୀ ଚିତ୍ରରେ ଲେଖାଯାଇଛି - ଏହା ତୁମର ଈଶ୍□ରୀୟ ଜନ୍ମ ସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର । ବ୍ରହ୍ମାଦ୍□ାରା ସ୍ଥାପନା, ଶଙ୍କର ଦ୍□ାରା ବିନାଶ, ବିଷ୍ଣୁ ଦ୍□ାରା ପାଳନା... ବିନାଶ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ବହୁତ କମ୍ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ରହିବେ । ଏବେ ତ ଅନେକ ଧର୍ମ ଅଛି । ଏକ ମାତ୍ର ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ହିଁ ନାହିଁ । ପୁଣି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେହି ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ମଧ୍ୟ ରହିବା ଦରକାର, ମହାଭାରତର ମଧ୍ୟ ଗୀତା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖୁଛନ୍ତି । ଏହି ଚକ୍ର ଘୂରିଚାଲିଛି । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା କୌଣସି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ, ବହୁତ ଥର ରାଜତ୍□ କରିଛ, ଯାହାଙ୍କର ପେଟ ଭରି

ହୋଇ ରହିଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିପାଆନ୍ତି ସେମାନେ ଗମ୍ଭୀର ରହିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁଛ ଯେ, ଆମେମାନେ କେତେ ଥର ରାଜତ୍□ ନେଇଛୁ, ଏହା କାଲିର କଥା । କାଲି ହିଁ ଦେବୀ-ଦେବତା ଥିଲୁ ପୁଣି ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଆଜି ଆମେ ପତିତ ହୋଇଛୁ, ପୁଣି ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ବିଶ୍□ର ବାଦଶାହୀ ନେଉଛୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କଳ୍ପ କଳ୍ପ ତୁମେ ହିଁ ବାଦଶାହୀ ନେଉଛ । ଏଥିରେ ଟିକିଏ ହେଲେ ଫରକ ପଡିପାରିବ ନାହିଁ । ରାଜତ୍□ରେ କିଏ କମ ପଦ ପାଇବେ କିଏ ଉଚ୍ଚ ପଦ ନେବେ । ଏହା ପୁରୁଷାର୍ଥ ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରୁଛି ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ପ୍ରଥମେ ଆମେ ମାଙ୍କଡଙ୍କ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଖରାପ ଥିଲୁ । ଏବେ ବାବା ଆମକୁ ମନ୍ଦିର ଯୋଗ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଉତ୍ତମ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରକୃତରେ ଆମେ ତ କିଛି କାମର ହିଁ ନ ଥିଲୁ । ଏବେ ଆମେ ମୂଲ୍ୟବାନ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । କଳ୍ପ କଳ୍ପ ବାବା ଆମକୁ ମୂଲ୍ୟହୀନରୁ ମୂଲ୍ୟବାନ କରୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଏହିସବୁ କଥାକୁ ବୁଝିଥିଲେ ସେହିମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିପାରିବେ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଆଦି କରୁଛ, ତାହା କିଛି ନୂଆ ନୁହେଁ । ଏସବୁ ଦ୍□ାରା ହିଁ ତୁମେ ଅମରପୁରୀର ସ୍ଥାପନା କରୁଛ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଦେବୀମାନଙ୍କର କେତେ ମନ୍ଦିର ରହିଛି । ଏସବୁ ପୂଜାରୀ ପଣିଆର ସାମଗ୍ରୀ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ପୂଜ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ କୌଣସି ସାମଗ୍ରୀ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦିନକୁ ଦିନ ତୁମକୁ ଗୁହ୍ୟ ଗୂଢ ତତ୍ତ୍□ ବୁଝାଉଛି । ଆଗରୁ ଢେର ତତ୍ତ୍□ ସବୁ ତୁମ ପାଖରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିଛି । ତାକୁ ଏବେ କ'ଣ କରିବ । ଏମିତି ପଡ଼ି ରହୁଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ବାପଦାଦା ନୂଆ ନୂଆ ତତ୍ତ୍□ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା କେତେ ଛୋଟ ବିନ୍ଦୁ, ସେଥିରେ ସମସ୍ତ ପାର୍ଟ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି । ଏହି ତତ୍ତ୍□ ପୂର୍ବ ଖାତାରେ ନ ଥିବ । ପୁଣି ପୁରୁଣା ତତ୍ତ୍□କୁ ତୁମେ କ'ଣ କରିବ । ଅନ୍ତିମ ସମୟର ଫଳାଫଳ ହିଁ କାମରେ ଆସିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଏହିପରି ଶୁଣାଇଥିଲି । ତେବେ ସନ୍ତାନମାନେ କ୍ରମାନୁସାରେ ପାଠ ପଢୁଛନ୍ତି । କୌଣସି କୌଣସି ବିଷୟରେ ତଳ ଉପର ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ବ୍ୟାପାରରେ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହାଚାରୀ ବସିଥାଏ, ଅର୍ଥାତ୍ ଖରାପ ସମୟ ଆସିଥାଏ, ଏଥିରେ ହାର୍ଟ ଫେଲ୍ ହେବାର ନାହିଁ । ପୁଣି ସଜାଗ ହୋଇ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟ ଦେବାଳିଆ ହେଉଛନ୍ତି ପୁଣି ଧନ୍ଦା ଆଦି କରି ବହୁତ ଧନବାନ୍ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ କେହି କେହି ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି, ପୁଣି ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଭଲ ଭାବରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଉଚ୍ଚପଦ ପାଅ । ପୁଣି ଥରେ ଉପରକୁ ଉଠିବା ଆରମ୍ଭ କରିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତଳକୁ ଖସିଯାଇଛ, ପୁଣି ଉପରକୁ ଚଢିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର । ଏପରି ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ତଳକୁ ଖସିଗଲେ ମଧ୍ୟ ପୁଣି ଚଢିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କ'ଣ ମନା କରିବେ । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ଏପରି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଆସିବେ । ବାବା କହିବେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କର । ତେବେ କିଛି ନା କିଛି ସହଯୋଗୀ ତ ହୋଇଯିବେ ନା । ବାବା ଡ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ହିଁ କହିବେ । ବାବା କହିବେ - ଆଚ୍ଛା ପିଲାମାନେ, ଏବେ ମନ ତୃପ୍ତ ହୋଇଗଲା, ବିକାରରେ ବହୁତ ଉବୁଟୁବୁ ହେଲ ଏବେ ପୁନର୍ବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କର । ବେହଦର ବାବା ତ ଏହିପରି କହିବେ ନା । ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ କେତେ ଆସୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ବେହଦର ବାବାଙ୍କ କଥା ମାନିବ ନାହିଁ, ପବିତ୍ର ହେବ ନାହିଁ ! ବାବା ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ଆତ୍ମାକୁ କହୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତୀର ନିଶ୍ଚିତ ଲାଗିବ । ଧରିନିଅ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ତୀର ଲାଗିଗଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିନେଲା ତେବେ କହିବ ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛି । ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଏଭଳି ତୀର ଲାଗୁ ନାହିଁ । ପୁଣି ଆଗକୁ ଗଲେ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉପରକୁ ଉଠାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ । ଏପରି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଆସୁଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ନିଜର ସ୍ତ୍ରୀ ଜ୍ଞାନରେ ନେଇଆସୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ କହୁଛନ୍ତି ସ୍ତ୍ରୀ ମୋର ଗୁରୁ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହାତଗଣ୍ଠି ପକାଇବା ସମୟରେ କହିଥାନ୍ତି ଇଏ ତୁମର ଗୁରୁ ଈଶ୍□ର ଅଟନ୍ତି । ଏଠାରେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମର ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ସବୁ କିଛି ଅଟନ୍ତି । ମୋର ତ ଏକମାତ୍ର ବାବା ଦ୍□ିତୀୟ କେହି ନାହାଁନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ସ୍ମରଣ କରୁଛନ୍ତି । ସେହି ଜଣଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ଯୋଗ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ । ଏହି ଦେହ ମଧ୍ୟ ମୋର ନୁହେଁ । ଆଚ୍ଛା-

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଯଦି କୌଣସି ଗ୍ରହର ପ୍ରଭାବ ପଡୁଛି ଅର୍ଥାତ୍ ବିଘ୍ନ ଆସୁଛି ତେବେ ହତୋତ୍ସାହ ହୋଇ ବସିଯିବାର ନାହିଁ । ପୁନର୍ବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି, ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାକୁ ହେବ ।

(୨) ନିଜର ସ୍ଥିତିକୁ ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ଏପରି ମଜବୁତ କରିବାକୁ ହେବ ଯାହାକି ମାୟାର କୌଣସି ତୋଫାନ ଆକ୍ରମଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ବିକାରଗୁଡିକ ଠାରୁ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ସର୍ବଶକ୍ତିର ଲାଇଟ୍ ଦ୍□ାରା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ଦେଖାଉଥିବା ଚୈତନ୍ୟ ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ଭବ ।

ଯଦି ସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ମୃତିରେ ରହିବ ଯେ ମୁଁ ଆତ୍ମା ବିଶ୍□ କଲ୍ୟାଣର ସେବା ଅର୍ଥେ ପରମଧାମରୁ ଅବତରିତ ହୋଇଛି ତେବେ ଯାହା ବି ସଂକଳ୍ପ କରିବ, ବାଣୀ ଶୁଣାଇବ ସେଥିରେ ବିଶ୍□ର କଲ୍ୟାଣ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଥିବ ଏବଂ ଏହି ସ୍ମୃତି ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍‌ର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । ଯେପରି ସ୍ଥୂଳ ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍‌ରୁ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗର ଲାଇଟ୍ ବାହାରିଥାଏ ସେହିପରି

ତୁମର ଚୈତନ୍ୟ ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ଦ୍□ାରା ସର୍ବ ଶକ୍ତିରୂପୀ ଲାଇଟ୍ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଦରେ ରାସ୍ତା ଦେଖାଇବାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ସ୍ନେହ ଏବଂ ସହଯୋଗ ସହିତ ଶକ୍ତି ସ୍□ରୂପ ହୋଇଗଲେ ରାଜଧାନୀରେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ମିଳିଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ଏବେ ସମ୍ପନ୍ନ ବା କର୍ମାତୀତ ହେବାର ତୀବ୍ର ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକଟ କର ।

ଯେପରି କର୍ମ କରିବା ସ୍□ାଭାବିକ ହୋଇଗଲାଣି ସେହିପରି କର୍ମାତୀତ ହେବା ମଧ୍ୟ ସ୍□ାଭାବିକ ହୋଇଯାଉ । କର୍ମ ମଧ୍ୟ କରୁଥାଅ ଏବଂ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ରହିଥାଉ । ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା କର୍ମଯୋଗୀ ସ୍ଥିତିରେ ରହିଥାଆନ୍ତି ସେମାନେ ସହଜରେ କର୍ମାତୀତ ହୋଇପାରିବେ । ତେଣୁ ଯେବେ ଇଚ୍ଛା କର୍ମ କରିବାର ସ୍ଥିତିକୁ ଆସିଯାଅ, ଯେବେ ଇଚ୍ଛା କର୍ମଠାରୁ ନିଆରା ହୋଇଯାଅ, ଏହି ଅଭ୍ୟାସ କର୍ମ କରିବା ସମୟରେ ମଝିରେ ମଝିରେ କରୁଥାଅ ।